

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 4. ledna 2010 č. 14

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o lobbingu a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o lobbingu) (sněmovní tisk č. 994)

Vláda na jednání své schůze dne 4. ledna 2010 projednala a posoudila návrh zákona o lobbingu a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o lobbingu) (sněmovní tisk č. 994), a vyjádřila s tímto návrhem **nesouhlas**.

1. Vláda opakovaně deklaruje, že akceptuje snahu legalizovat tzv. lobbing a právně jej regulovat, a tak naplnit cíl uvedený v důvodové zprávě - zvýšit transparentnost při rozhodování orgánů veřejné moci a snížit riziko korupce a klientelismu; v tomto směru vláda zastává konstantní názor, že předpokladem přijetí ústavně konformní a v praxi účinné právní úpravy je široká diskuse a důkladná příprava takového návrhu, a to včetně inspirativního využití obdobných úprav v jiných státech nebo postupů v podobě etických kodexů na úrovni Komise a Evropského parlamentu, kde je problematika lobbingu upravena v příloze jednacího řádu ve formě etického kodexu chování lobbistů.

2. Vláda konstatuje, že výše uvedené předpoklady přijetí vhodné právní úpravy nyní předložený návrh zákona nesplňuje. Zásadní nedostatek tohoto návrhu vláda spatřuje v samotné koncepci návrhu, kdy je lobbing definován jako činnost zaměřená na uskutečnění kontaktu lobbisty s veřejnými funkcionáři, orgány veřejné moci a jejich zaměstnanci a nikoliv jako činnost zaměřená k prosazení zájmu lobisty či jeho klienta. Nedostatečným způsobem upravuje meritum problému lobbingu - vlastní pravidla jeho provádění, to je, co je v lobbingu dovoleno a co nikoliv, a to včetně nastavení účinné kontroly dodržování zákonem stanovených pravidel.

3. Kromě uvedené výhrady ke koncepci předloženého návrhu zákona, spatřuje vláda nedostatky předloženého návrhu dále v tom, že

- bez dalšího předpokládá lobbing i ve vztahu k poslancům a senátorům Parlamentu České republiky, a nevypořádává se s tím, že tyto osoby jsou vázány na základě svého slibu podle čl. 23 odst. 3 Ústavy České republiky výkonem svého mandátu v zájmu všeho lidu; v tomto směru překračuje rámec Ústavy České republiky, i když z důvodové zprávy vyplývá opak,

- navržená pozitivní a negativní definice lobbistického kontaktu podle § 2 odst. 2 a 3 je neurčitá a vzhledem k povinnostem hlásit lobbistický kontakt i obtížně kontrolovatelná, přičemž pod takto vymezený pojem by bylo možné subsumovat i chování „obyčejného“ občana, spočívající v kontaktu se svým poslancem nebo senátorem při výkonu svého práva podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod; z důvodu možného nesouladu s tímto ustanovením Listiny by bylo nutno zahrnout takový kontakt občana mezi výjimky uvedené v negativním vymezení lobbistického kontaktu,

- se problematickým jeví vymezení osobní působnosti podle § 2 odst. 4, z něhož není zřejmé, proč se návrh nemá vztahovat na členy zastupitelstva obcí, starosty a členy rady obcí, když na druhé straně se ve prospěch lobbistů navrhuje podle § 5 odst. 1 a 2 právo ke vstupu do objektů obcí a právo účastnit se veřejných schůzí orgánů obcí,

- používá pojem „lobovaná osoba“, aniž by tento pojem definoval, dále používá nesprávný pojem „obecně závazné právní předpisy“, když správně má být „právní předpis“,

- nejednoznačně a zmatečně vymezuje pojem „lobbista“; z úpravy podle § 4 odst. 2 vyplývá, že návrh na registraci v seznamu lobbistů podává osoba při prvním lobbistickém kontaktu, zatímco v § 2 odst. 5 se podle definice lobbisty vyžadují více než 3 lobbistické kontakty v rámci jednoho kalendářního čtvrtletí, přičemž není patrné, jak je možné tuto skutečnost ověřit,

- vláda nesouhlasí s návrhem uvedeným v § 5 odst. 3, aby lobbista jako soukromá osoba měl právo požadovat od orgánů veřejné moci uveřejňovat na internetových stránkách těchto orgánů jeho stanoviska, což by mohlo vést ke zkreslování oficiálních stanovisek těchto orgánů v očích veřejnosti,

- úprava sankčních ustanovení za porušení povinností veřejného funkcionáře podle zákona o lobbingu v zákoně o střetu zájmů se jeví jako systematicky nesprávná, a to i z toho důvodu, že oba tyto zákony odlišným způsobem vymezují okruh veřejných funkcionářů, navíc je do novely zákona o střetu zájmů nevhodným způsobem zařazena úprava povinností asistenta poslance nebo senátora, když asistent nespadá pod definici veřejného funkcionáře,

- úprava zasílání žádostí, dokladů a oznámení není v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů,

- postrádá zdůvodnění, proč by seznam lobbistů mělo vést právě Ministerstvo vnitra,

- kvantifikace předpokládaných dopadů na veřejné rozpočty, uvedená v důvodové zprávě, není úplná a dostačující.